குறள் நெறி

நிறுவுநர்: செந்தமிழ்மாமணி சி.இலக்குவனார்

மின்னிதழ் 4 | மாசி 17, தி.பி 2052 | மார்ச்சு 1, கி.பி2021

சிறப்பாசிரியர் குழு

முனைவர் பொற்கோ
(முன்னைத் துணைவேந்தர், சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி
(முன்னைத் துணைவேந்தர், தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் இர.பிரபாகரன்
(மேரிலாந்து,அமெரிக்கா)

முனைவர் அன்புசெயா
(சிட்னி,ஆத்திரேலியா)

பாவலர் முரசு நெடுமாறன்
(மலேசியா)

பேராசிரியர் மன்னர்மன்னன்
(மலேசியா)

பேராசிரியர் பெஞ்சமின் லெபோ
(பிரான்சு)

கவிஞர் அழ.பகீரதன்
(இலங்கை)

பொறியாளர் ச.இராசகுமாரன்
(அயர்லாந்து)

திரு.எலியாசு
(சிங்கப்பூர்)

திருமதி.மதிவதனி பத்மநாதன்
(சுவிட்சர்லாந்து)

திருமதி.தாமரை சீனிவாசராவ்
(கம்போடியா)

திரு.ஞானமுருகன்
(இங்கிலாந்து)

முனைவர் இராம சுந்தரம்
(கொரியா)

வெல்க குறள்நெறி

தங்களின் நீண்டநாள் தாகம், தந்தையாரின் குறள்நெறி ஏடு, மின்னிதழாக மலர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தும் படித்தும் பெருமகிழ்வு எய்தினேன். தக்கார் பலர் ஒருங்கிணைப்பாளர்களாக அமைந்திருப்பது இதழுக்குச் சிறப்பு. ஏடு நடத்துவது ஒரு நாடு நடத்துவது போன்ற பெரும்பாடு நிறைந்தது.

பெருஞ்சுமையைச் சுமந்துள்ளீர்கள். தங்கள் முயற்சி திருவினையாக வேண்டும். இதழின் அமைப்புமுறை, அறிஞர்களின் படைப்புகள் அனைத்தும் அருமை. நெஞ்சார்ந்த என் மகிழ்வையும் வாழ்த்துகளையும் தெரிவிக்கிறேன்.

- புலவரேறு பெ.அ. இளஞ்செழியன்

உலகத் திருக்குறள் இணையக் கல்விக் கழகம்

(International Thirukkural Virtual Institute)

(ஊதியம் கருதாத தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம்)

திருக்குறளைப் பரப்பவும் குறள்வழிச் சிந்தித்து வாழ்வுமுறையை நெறிப்படுத்திக் கொள்ள ஆற்றுப்படுத்தவும் பல்வேறு குறள் அமைப்புகள் செயற்பட்டுவருகின்றன. இணையதளத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு திருக்குறள் கல்வியை மேலும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் மக்கள் மன்றத்தில் செல்வாக்குப் பெறச் செய்யும் நோக்குடன் உலகத் திருக்குறள் இணையக் கல்விக் கழகம் (International Thirukkural Virtual Institute) இணையதளத்தில் உலாவரத் தொடங்கியுள்ளது.உலகத் தமிழர்கள் http://kuralvirtual.com/ தளத்தில் இணைந்து பயன்பெற வேண்டும்.

பேராசிரியர் சி.இலக்குவனார் தமது வாழ்நாள் முழுமையும் குறள்நெறிபரப்பும் பணியில் உழைத்துவந்தார். குறள்நெறி என்னும் திங்களிருமுறை இதழைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இருபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக வெளியிட்டு மக்கள்மன்றத்தில் ஒரு சிந்தனை மலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார். 1966 மே முதல் திசம்பர் வரை ஆறு திங்கள் நாளிதழாகவும் நடத்தினார்.

இன்றைய சூழலில் சிக்கலும் தடுமாற்றமும் பெருகிவரும் இல்லறம் நல்லறமாக நடைபெறும் வகையிலும் அரசியல்நெறி அறவழி இயங்கும் முறையிலும் நன்னெறி காட்டுதற்குக் குறள்நெறி இதழ் தேவைப்படுகிறது. கட்டுரை, கவிதை, இசைப்பாடல், நாடகம், கதை என அனைத்து வகைமைகளிலும் குறள்விளக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. உங்கள் அனைவரின் ஒத்துழைப்புடனும் குறள்நெறி இதழ் சிறப்பும் சீர்மையும் வலிவும் பொலிவும் பெற்றுப் பீடுநடையிடும் என்பதில் ஐயமும் உண்டோ? சுவைமிக்க சொல்லோவியங்களுடன் திங்கள் தோறும் முதல் நாளிலும் பதினைந்தாம் நாளிலும் உங்களைச் சந்திக்கக் குறள்நெறி உலா வரவுள்ளது. படியுங்கள்! நண்பர்களுக்குப் பகிர்ந்திடுங்கள்! ஞாலமெங்கும் பரப்புங்கள்!

- பேராசிரியர் முனைவர் தமிழியலன்

இயக்குநர்: மறைமலை இலக்குவனார்
இணை இயக்குநர்: பேராசிரியர் முனைவர் தமிழியலன்
துணை இயக்குநர்(ஒருங்கிணைப்பு): பேராசிரியர முனைவர் பெ.வெற்றிநிலவன்
துணை இயக்குநர்(கல்விப்பணி): முனைவர் திருமதி அ.செயசாலினி இரத்தினமேரி
துணை இயக்குநர்(செய்தித்தொடர்பு): திரு.செ.மன்னர்மன்னன்
துணை இயக்குநர்(மகளிர் தொடர்பு): திருமதி.தாமரை சீனிவாசராவ்
துணை இயக்குநர்(தொழில்நுட்பம்): பொறியாளர் தி.ஈழக்கதிர்
துணை இயக்குநர்(வடிவமைப்பு): திருமதி சுபா அருணாசலம்
உதவி இயக்குநர்(பெருந்தகைகள் தொடர்பு): திரு. சொ.செ.இளங்கோவன்
உதவி இயக்குநர்(ஊடகப் பிரிவு): திரு.நா.முத்துவேலன்

அயலக ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்

முனைவர் இர.பிரபாகரன் -அமெரிக்கா
முனைவர் அன்புசெயா (சிட்னி,ஆத்திரேலியா)
பேராசிரியர் மன்னர்மன்னன் (மலேசியா)
பேராசிரியர் பெஞ்சமின் லெபோ (பிரான்சு)
கவிஞர் அழ.பகீரதன் (இலங்கை)
பொறியாளர் ச.இராசகுமாரன் (அயர்லாந்து)
திரு.எலியாசு (சிங்கப்பூர்)
திருமதி.மதிவதனி பத்மநாதன் (சுவிட்சர்லாந்து)
திருமதி.தாமரை சீனிவாசராவ் (கம்போடியா)
திரு.ஞானமுருகன் (இங்கிலாந்து)
முனைவர் இராம சுந்தரம் (கொரியா)

இணையவழி இலவசத் தனிச்சுற்றுக்கு ***விற்பனைக்கு அல்ல.***

தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களின் திருக்குறளாய்வு

- பேரா.கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன், அமெரிக்கா

பத்மபூசண் விருது பெற்ற முதல் தமிழ் அறிஞர் தண்டபாணி தேசிகர் (1903-1990). உ.வே.சாமிநாத அய்யரிடம் பயின்றவர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்வான் பட்டத்தில் மாநில அளவில் முதலிடம் பெற்றார். தமிழ் ஆராய்ச்சியில் சிறந்து விளங்கியவர்.திருவாரூர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இவர் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய போது, கலைஞர் மு.கருணாநிதி இவரது மாணவர். குன்றக்குடி அடிகளாரும் தண்டபாணி தேசிகரின் மாணவர் தான். திருக்குறளில் இவருக்கு இருந்த புலமையால் தமிழக அரசு இவருக்குத் திருவள்ளுவர் விருது வழங்கிப் பாராட்டியது. மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் திருக்குறள் ஆய்விருக்கையிலிருந்து, திருக்குறள் உரைக் களஞ்சியத் தொகுதிகளை வெளியிட்ட பணியும் இவரது அறிவு சான்ற பெருந்தொண்டிற்கு உரைகல்லாக அமைந்தன.

பேரா.கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்
மேனாள் துறைத் தலைவர்
இலக்கியத்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்..

பெருமதிப்பிற்குரிய தமிழறிஞர் தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள் திருக்குறளாய்வில் தலைநின்ற பெருமக்களுள் ஒருவர். அண்ணாமலை, மதுரைப் பல்கலைக்கழகங்களில் திருக்குறள் ஆய்வு மேற்கொண்ட மூதறிஞர். திருக்குறள் பற்றிய இவரது ஆய்வுநூல்களும், கட்டுரைகளும், இவற்றின் மேம்பட மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் திருக்குறள் ஆய்விருக்கையிலிருந்து, திருக்குறள் உரைக் களஞ்சியத் தொகுதிகளை வெளியிட்ட பணியும் இவரது அறிவு சான்ற பெருந்தொண்டிற்கு உரைகல்லாக அமைந்தன. தேசிகர் அவர்கள் தருமபுர ஆதினப் புலவராக இருந்த காலத்தில், அத்திருமடத்தின் கல்லூரியிற் புலவர் வகுப்புப் பயின்றவர்களுக்குத் திருக்குறளைப் பயிற்றுவித்தபோது, பல உரைகளோடும் பொருந்தத் திருக்குறளை ஆராய்ந்து, பன்னிரண்டாண்டுகளின் முடிவில் 1951ஆம் ஆண்டில் 'திருக்குறள் உரைவளம்' என்னும் பெயரில் மூன்று தொகுதிகளை

எழுதியளிக்கத் தருமபுர ஆதீனம் அவற்றை வெளியிட்டது. இவ்வுரை வளத்தின் விரிவே மதுரைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடான 'திருக்குறள் உரைக்களஞ்சியம்' ஆகும். இந்த உரைக்களஞ்சியம் மிகப்பெரிய ஆய்வாகும். மூதறிஞர் செம்மல் வ.சுப.மாணிக்கம், இக்களஞ்சியம் குறித்துக் கூறுகையில்,

"உரைக் களஞ்சியம் பல்வேறு உரைகளின் குவியல் என்று எண்ணிவிடல் வேண்டா. ஒவ்வோர் குறளுக்கும் கிடைத்திருக்கும் உரையெல்லாம் ஓரிடத்துக் குவித்துக் காட்டுவதோடு நில்லாது, அவற்றை நிறுத்துப் பார்க்கும் ஆய்வுப் பெற்றியுடையது. 'பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான்' என்ற குறட்கு ஐந்தவித்தானாய் என எச்சப்பொருள் கொள்ள வேண்டும் எனவும் 'மனத்துக்கண் மாசிலனாதல்' என்ற குறட்கு வ. உ. சி. உரை சிறந்ததெனவும், மாசின்றி வாழும் இல்லறத்தாரும் நீத்தாராவார் என்ற திரு.வி.க. விளக்கம் நுனித்து அறியத்தக்கது எனவும் வரும் இடங்கள் சிறந்த சீர்தூக்குமாம்"

எனக் கூறுவது எண்ணத்தக்கது.

உரை பார்த்துச் சொல் மாற்றி உரை எழுதுவாரும், இலக்கண நுட்பம் காணாது பிழையுரை செய்வாரும், விரித்தெழுதுவதாகக் கருதிக் கற்றுணரக் கூற அறியாரும், புதுக் கருத்துக் கூறுவதாய் எண்ணி மூல நூற்குப் பொருந்தாதன கற்பிப்பாரும், தம்மினம், சமயம் ஆகியவற்றின் கருத்தை வலியுறுத்தவே மூல நூலைக் கருவியாகக் கொள்வாரும் மலிந்த நிலையில், பல்லுரைகளையும் பயின்ற தெளிவில் அவற்றைத் தொகுத்தும், அவற்றை ஆய்ந்தும், திருக்குறள் தொடர்களுக்கு ஒப்புமை காட்டியும், கொள்ளத் தக்கவுரை இன்னது என முடிவு காட்டியும் அமைந்த இவ்வுரைக் களஞ்சியம், திருவள்ளுவர் ஆணையிற் கிளந்த மறைமொழியை மாத்திரை முதலா அடிநிலைகாறும் ஒழியாது நோக்கி நுண்பொருள் காணும் சிறப்புடையது.

உரைக்களஞ்சிய நுட்பங்கள்

திருக்குறளுக்குக் காலந்தோறும் பற்பல உரைகள் பிறந்துள்ளன. பலர்க்கு உரையெழுதுவதே எளிய பணியாக இருந்த நிலையில், நெல் குத்தாது உமி குத்திய நிலையும் சேர்ந்திருக்கிறது. அறிஞர் தம் உரையில் கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றியுள்ளன. மகாவித்துவான் தேசிகர், 38 உரைகளை ஆராய்ந்தும் ஒப்பிட்டும், சரியான உரைகளைத் தேர்ந்தும், ஒன்றும் தேர்ந்து கொள்ளா நிலையில் புத்துரை பயந்தும்

திருக்குறட் பணியில், என்றும் அழியாத ஆழ்ந்த தடம் கண்டுள்ளார். அவர் கண்டுள்ள உரைகள் சில இங்குக் காட்டப் பெறுகின்றன.

'இயல்புடைய மூவர்' என்பதற்கு, பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி என்றும், மூவேந்தர் என்றும், சைவ, வைணவ வைதிகர் என்றும், பார்ப்பான், அரசன், வணிகன் என்றும், துறந்தார், துவ்வாதார், இறந்தார் என்றும், பலப்பல உரை தருவர் உரையாசிரியர் பலர். இவற்றின் பொருத்தமின்மை கருதித் தேசிகர், காக்கப் பெறும் இளையர், காப்பிழந்த காரிகையர், இயலாத முதியர் என உரை காண்பர். இன்றும் காப்பகங்கள் இவர்களுக்கே அமைதலை எண்ணலாம்.

'அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்' என்பதற்கு 'ஆராயத்தக்கவை' பழவினை எனத் துணியப் பெறும்' நினைக்கக் கெடும் – இமைப்பிற் கெடும்' என்றவாறு உரை எழுதினர் பலர். செவ்வியான் சோம்பியிருந்து கெடுதலும், அவ்விய நெஞ்சத்தான் முயற்சியான் ஆகி ஆக்கமுறுதலும் ஆராய்ந்து அறியப்படும் என்றும் தேசிகர் உரை பொருந்துவது.

ஒப்புரவறிதலில், ஊருணி, பயன்மரம், மருந்து மரம் என்னும் மூன்றும் உவமையாகக் காட்டப் பெறுகின்றன. இதற்கு வேறுபட்ட பல உரைகள் தோன்றியுள்ளன. எல்லாவற்றையும் சீர்தூக்கிய பின், மகாவித்துவான் "நீர் குடிக்க வருபவன் தேவை நோக்கி வருகிறான்; பழம் கருதி வருபவனுக்குத் தேவை இல்லாதும் வருகிறான்: மருந்து கருதி வருபவன் நோய் தீர்க்கும் இன்றியமையாமை கருதி வருகிறான். வருபவன் எத்தன்மையனாயினும் அவன் நிலை நோக்காது தன்னிலை தாழாமல் உதவுதலே ஒப்புரவு' என்று நயந்தோன்ற விளக்குவர்.

'பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்' என்னும் குறட்பாவிற்குப் பலரும் தாம் கொண்ட உணவைப் பசித்த உயிர்களோடு பகிர்ந்துண்ணல்' என உரை கண்டனர். இங்குத் தேசிகர் எழுதும் விளக்கம் கருதத்தக்கது.

'இக்குறள் உணவைப் பகிர்ந்துண்டு உயிர்களைப் பாதுகாத்தல் வேண்டும் என்கிறது. இது 'ஈகை'யில் இடம் பெறலாம். ஈண்டு இடம் பெறுதல் இயைபுடையதாமோ எனின், கத்தி முதலிய கருவிகளாற் கொல்லுதலைப் போல், உண்ணாமையால் உயிர்களை இறக்க விடுவதும் கொலையாம் என்பார். இங்ஙனம் கூறினார் என்க. தான் குத்தி வெட்டிக் கொல்வது தான் கொலை என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. தன்னிடம் உணவுப் பொதியிருக்க, அவற்றைப் பகிர்ந்தளித்து

உண்ணாமல், தானே உண்டுவிட்டு உயிர்களை உயிர் துறக்க விடுதலும் பாவமாம் என்பார். இங்ஙனம் கூறினர் என்க.”

என்று கூறுவது கருதத்தக்கது.

இறைமாட்சி அதிகாரத்தில் ‘அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும்” என்று கூறியவர் அடுத்த குறளில் ‘தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை இம்மூன்றும்’ என்கிறார். அஞ்சாமையும் துணிவுடைமையும் ஒன்று தாமே என ஐயம் தோன்றும். துணிவு என்பதற்குப் பரிப்பெருமாள் ஒரு பொருளை ஆராய்ந்து துணிதல் என்றார். தேசிகர் ஐயா, “அஞ்சாமை முதலியன உயிர்க்குணம்; தூங்காமை முதலியன தொழிற்குணம்” என வரையறுத்தார்.

‘படர்மெலிந்திரங்கல்’ அதிகாரத்தில் காமக்கடலை நீந்துவதற்குரிய ‘ஏமப்புணை’ இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஏமப்புணை என்பதற்கு ஏற்றபுணை, தெப்பம், இறுதி, மிதவை, அரணாகிய புணை என்றெல்லாம் உரையாசிரியர்கள் கூறினர். தேசிகர்

“ஏமப்புணை – புணை ஒன்றிருக்கவும் அது கெட்ட விடத்து அல்லது உடைந்தவிடத்து உதவும் (Life boat) என்பதை உணர்த்தும்.”

என்று கூறுவது நயமிக்கது.

பழைய உரையாசிரியர்களையும், பிற்கால உரையாசிரியர்களையும் கொண்டு திருக்குறளின் உண்மைப் பொருள் அறிவது எங்ஙனம் என்பதற்குத் தேசிகரின் தொகுப்புகள் மிகப்பெரிய அறிவுக் கொடையாகும். இப்பெரியாரின் திருக்குறள் உரைக்களஞ்சியம் காட்டும் பாட வேறுபாடுகளும், ஒப்புமைப் பகுதிகளும், திருக்குறளை மேலும் தெளிவுறுத்துவன.

திருக்குறளில் ஆழ்ந்தவர், திருமுறையில் தோய்ந்தவர், சித்தாந்தத்தில் தெளிந்தவர் எனப் பல அறிவுப் பரிமாணங்களைப் பெற்ற மகாவித்துவான் தண்டபாணி தேசிகர், திருக்குறளாய்வில், ஓங்கியுயர்ந்த புகழீட்டிய சான்றோர் என்பதை அவரது உரைக் களஞ்சியம் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

பட்டிமன்றம் ஓர் வரலாறு

- பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன்

இன்று தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளில் கோமாளிக்கூத்தாக்க் காட்சிவழங்கும் பட்டிமன்றத்துக்குப் பெருமிதம் மிக்கநெடியவரலாறு உண்டு.மெய்ப்பொருளியல் துறையில் புதிய கருத்துகளை உருவாக்கியோரும் பரப்பிவருபவரும் தத்தம்கருத்துகளை நிலைநாட்டப் பட்டிமறம் நிகழ்த்திய பாங்கினை மணிமேகலை வழி அறிகிறோம்.பல நேரங்களில் சமயக் கருத்துகளப் பரப்பவும் இதுவொரு குறுக்குவழியாக அமைந்திருந்த்து..தமிழ் மறுமலர்ச்சிக்காலமாகிய இருபதாம் நூற்றாண்டில் சங்க இலக்கியம்,திருக்குறள்,சிலப்பதிகாரம் எனச் செவ்வியல் இலக்கியங்களப் பரப்புதற்குப் பெரிதும் உதவியது.கோவில்களின் சார்பில் நடக்கும் விழாக்களில் இராமாயணம்,பாரதம் ஆகியவை பற்றிய பொருண்மைகளில் பின்னர் இஃது பெருவழக்குப்பெற்றது. இன்றோ பொருளற்ற பொருள்களில் பொருளுக்காக நடக்கும் வெட்டிமன்றமாக வீழ்ச்சியடைந்துவிட்டது. இப் பட்டிமன்றப் பொழிவில், அறுபதுகளில் கோலோச்சிவந்த பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன் அவர்கள் திருக்குறள் தொடர்பான பட்டிமன்றங்களின் வரலாறு குறித்து ஒரு தொடர்கட்டுரயை வழங்கவுள்ளார்.அதன் முதற்பகுதி இங்கு வெளிவருகிறது.

தமிழ் இலக்கியங்களைப் பரப்பப் பட்டிமன்றங்கள் பெரிதும் துணை நிற்கின்றன என்பதைத் தமிழக இலக்கிய வரலாறு நன்கறியும். தமிழகத்தில் கடந்த 70 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பட்டிமன்றங்கள் மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டு வருகின்றன. இதில் வியப்பு என்னவென்றால் கற்றவரையும் கல்லாதவரையும் இவை களிப்புறுத்துவதுதான். இலக்கிய மேடைகள் தவிர, சிற்றூர்களில் நடைபெறும் சமய விழாக்களில்கூட பட்டிமன்றங்கள் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன. இந்த வகையில் பல இலக்கியப் பட்டி மன்றங்களை நடத்தும் வாய்ப்பினை நான் பெற்றேன். அவற்றுள் பெரும்பாலன கம்பராமாயணம், மகாபாரதம், சிலப்பதிகாரம், பெரியபுரானம் போன்ற இலக்கியங்களைச் சார்ந்தவையாகத்தாம்

இருக்கும். அவற்றினூடே திருக்குறளைப் பொருளாகக் கொண்டு அரங்கேறிய பட்டிமன்றங்கள் மிக மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டமை வியப்பினும் வியப்பிறந்தற்றே! சமுதாய நலக்கருத்துக்களை நடுவாகக்கொண்ட பட்டிமன்றங்களும் விரும்பிச் சுவைக்கப்பட்டன என்பதும் அதனினும் வியப்பு! அவற்றில் தமிழ்ப் பேரறிஞர் பலர் என்னுடன் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். அவர்களையெல்லாம் இப்போது நன்றியுடன் நினைவுகூர்கிறேன்.

இவற்றைப் பற்றிய வரலாற்றை எங்கள் பேராசிரியர் இலக்குவனார் ஐயா அவர்கள் நிறுவிய குறள் நெறி இணைய வழி இதழில் எழுதுவதில் மகிழ்வு கொள்கிறேன். எங்களூரில் திருவள்ளுவர் கழகத்தில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நடுவராக இருப்ப ஐயா இலக்குவனாரும் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் கலந்துகொண்ட பட்டிமன்றங்களும் என் நினைவில் எழுகின்றன. அதேபோல அடிகளார் தலைமையில் நானும் திருக்குறள் முனுசாமி ஐயா அவர்களும் கலந்து மகிழ்ந்தவையும் உண்டு.

பட்டிமன்றத்திற்கு முதன்முதலில் வடிவம் கொடுத்த பெருமை கம்பனடிப்பொடி சா.கணேசனாரையே சாரும். அதற்கடுத்து எங்களூர் தேவகோட்டாயில் ஏறத்தாழ 75 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கந்தர்சட்டி முருக விழாவில் புலவர் அவை என்ற பெயருடன் பட்டிமன்றம் ஏற்றம் பெற்றது. அன்றைக்குத் தமிழ்வளர்த்த சன்றோர் பலரும் இவற்றில் பங்கேற்றுப் புகழ்சூட்டினர் புகழ் சூடினர். தமிழ்க்கடல் இராய.சொக்கலிங்கனார், பெருஞ்சொல் விளக்கனார் அ.சரவண முதலியார், வாகீச கலாநிதி கி.வா,செக்கனாதர், பேராசிரியர்கள் பன்மொழிப்புலவர் தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார், சீனிவாசகராகவன், இராமகிட்டினன், அ.ச. ஞானசம்பந்தன், பால் நாடார், வ.சுப.மாணிக்கனார் போன்றோர் இவற்றில் பங்கேற்பர். பிறகு தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நடுவராகப் பொறுப்பேற்றார். சமுதாயத் தொடர்பான தலைப்புகளில் முதன்முதல் பட்டிமன்ற நிகழ்ச்சிகளை அறிமுகப்படித்தியவர் அடிகளார் அவர்களே. இப்பொற்காலத்தில் நுழைந்த எனது பட்டிமன்ற வரலாற்றைத் தொடர்ந்து பார்க்கலாம்.

வள்ளுவர் பார்த்து வியந்த பேரழகி

- மன்னர்மன்னன்மருதை, மலேசியா

மன்னர்மன்னன் (19-02-1954) அவர்களின் தந்தை தமிழாசான் மருதை அவர்கள் தம் மக்களுக்குச் சூட்டிய பெயர்கள் மன்னர்மன்னன், தமிழரசி ,கதிரவன், மதிவாணன் ,கலைச்செல்வன்,அமுதவள்ளி ,திரவியம், அண்ணாதுரை, நெடுஞ்செழியன்,வாசுகிஆகும்.இப் பெயர்களே அவரது தமிழுணர்வுக்கும் திராவிடஇயக்கச் சார்புக்கும் எடுத்துக்காட்டாவன.

மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில், மலாய் இலக்கியத்தில் இளங்கலைப் பட்டமும் (BA Hons) 1991-1995 முதுகலைப்பட்டமும் (MMLS) பெற்ற இப் பெருந்தகை, பதினெட்டாண்டுக் காலம் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி உருவாக்கிய ஆயிரத்தைந்நூறு ஆசிரியர்கள் மலாயா நாடெங்கும் பணியாற்றி வருகின்றனர்.இவரது தமிழுணர்வும் இலக்கியஆய்வுத் திறனும் இவர்கள் மூலம் அடுத்த தலைமுறைக்குச் செல்வதில் வியப்பில்லை. 2015 முதல் 2017 வரை மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராக இலக்கியப்பணி ஆற்றுதல். தொடர்ந்து சங்கத்தின் நல்லுரையாளராகச் செயற்பட்டுவருகிறார்.உலகத் திருக்குறள் மாநாடு,உலகக் குழந்தையிலக்கிய மாநாடு எனப் பல மாநாடுகளைப் பொறுப்பேற்றுத் திறம்பட நடத்தியுள்ளார்.

‘கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு’

என்பது பொருட்பாலிலே ஐம்பத்துஏழாம் அதிகாரமாய் மிளிரும் கண்ணோட்டம் எனும் அதிகாரத்தின் முதற்குறள்.

கண்ணோட்டம் எனும் பண்பையே பேரழகு எனும் உரைக்கும் திருவள்ளுவர், அப்பண்பை ஓர் அழகிய பெண்ணாக உருவகித்து கழிபெருங்காரிகை எனக்கூறுகின்றார். கழி, பெரும் என்னும் இரு சொற்களைக் கொண்டு ஈரடையாகவும் பண்பாகுபெயராகவும் ஆட்சிசெய்யப்பட்டிருப்பது மெய்யாகவே ஒரு முருகியல் உணர்வினைத் தோற்றுவிக்கினறது.

கண்ணோட்டம் என்று சொல்லப்படுகின்ற மிகச் சிறந்த அழகு இருக்கும் கரணியத்தால்தான் இந்த உலகம் அழியாமல் இருக்கிறது எனும் பொருள்பட அமைந்த இக்குறளில் ‘கண்ணோட்டம்’ என்ற ஓர் அற்புதமான ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணிய பொருட்செறிவு மிக்க சொற்றொடரின் விழுமியத்தைப் பற்றிச் சற்றுச் சிந்திப்போம்.

கண்ணோட்டம் என்பது பிறரது துயரங்கண்டு இரங்கும் பண்பையும் பிறர்குற்றத்தை மன்னிக்கும் பெருந்தன்மையையும் குறிப்பதாக உரையாசிரியர்கள் விளக்குவர். கண்ணோட்டம் என்ற சொல் இரக்கம் காட்டுதல் என்ற பொருளிலேயே ஆளப்பட்டுள்ளது. அது கண்ணின் வழியாக அன்பைச் செலுத்துதல் என்ற பொருளில் நின்றது என்பார் பேராசிரியர் தமிழண்ணல்.

ஆகவே, கண்ணோட்டத்தின் மூலக்கூறே அன்புடைமைதான். வள்ளுவப்பேராசான் வகுத்தளித்த பேரறக்கோட்பாட்டின் விழுதுகளாய் அமைந்த அன்புடைமை காட்டும் அகத்துறுப்பின் வெளிப்பாடுதான் கண்ணோட்டம். அறப்பண்புகளில் முதன்மையாகத் திகழ்வது கண்ணோட்டம். அறப்பண்புகளையே வள்ளுவப்பெருந்தகை மக்கட்பண்பு என்பார். அவ்வகையிலே கண்ணோட்டம் என்பது அன்பும் இரக்கமும் கொண்ட கண்ணின் உயிரோடு பிணைந்த பண்பைக் குறிக்கும்.கண்ணின் வழி வெளிப்படும் ஒளிபொருந்திய பார்வை, ஈரப்பார்வை என்றுகூட வழங்கலாம்.

அன்புற்ற ஒருவரைக் காணும்போது மனம்இளகி அவர்கள் துன்பத்தைக் களைதலையும் குற்றஞ்செய்த ஒருவர்பால் இயல்பாக

இரங்கி, குற்றத்தைப் பொறுத்தலையும் கண்ணோட்டம் என வள்ளுவர் குறிக்கின்றார்.

‘கடுஞ் சொல்லின் கண்ணிலன் ஆயின்
நெடுஞ்செல்வம் நீடின்று ஆங்கேகெடும்’

எனும் குறட்பாவிலே கண்ணிலன் என்பது கண்ணோட்டம் இல்லாமல் இருப்பதையே காட்டுகின்றது. தொடர்ந்து ‘உண்மையான் உண்டிவ்வுலகு’ எனவரும் முதற்குறட்பாவின் இறுதித்தொடர் கண்ணோட்டம் உள்ளமையால் இவ்வுலகம் இருக்கின்றது என்ற பொருளை நயம்பட உரைக்கின்றது.

உலகஇயக்கம் ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து ஒழுகும் பண்பால் நிலைபெறுகிறது. கண்ணோட்டம் உள்ளவர்கள் வாழும் இடத்தில் அச்சமின்றி வாழவகை ஏற்படுகிறது. அதனால்தான் உலகநடைமுறையானது கண்ணோட்டம் இருப்பதால்தான் நிகழ்கிறது எனும் கருத்தை ‘கண்ணோட்டத்துஉள்ளதுஉலகியல்’ என வள்ளுவர் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

கண்ணோட்டம் எனும் சொல்லை ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்த அறிஞர்கள் ‘Human Consideration’ என்றும் ‘Ongracious Compassion’ என்றும் நயம்பட மொழிபெயர்த்துள்ளனர். மேலும்ஆங்கிலஅகரமுதலியில் ‘Gracious’ என்ற சொல்லுக்கான பொருள் விளக்கம் இங்ஙனம் மொழியப்பட்டுள்ளது.

‘Being gracious means choosing kindness and courtesy over harshness. Gracious people are tactful, delicate, and generous even when they have lost everything.

‘Being around a gracious person makes us feel better and makes us act better. The world becomes kinder and gentler even in the amid of confusion.’

இந்த ஆங்கில விளக்கத்தை முழுவதுமாகவும் அதற்கும் மேற்சென்று உளவியல் (Psychology) சமூகவியல் (Sociology) பாங்கிலும் மட்டுமின்றி உலகியல் சார்ந்த பார்வையிலும் நம் அய்யன் திருவள்ளுவப் பேராசான் கண்ணோட்டம் பற்றி விளக்கியிருப்பது படித்துப்படித்து இன்புறத்தக்கது; உய்த்துணரத்தக்கது.

வாழ்கவள்ளுவம்! ஓங்குககுறள்நெறி!

அரசியல்வாதிகளுக்காக அன்றே வலியுறுத்திய இலக்குவனார்!

- இலக்குவனார் திருவள்ளுவன்

முடியாட்சி நிலவிய அக் காலத்தில் இயற்றப்பெற்ற திருக்குறள் குடியாட்சி கோலோச்சும் இக் காலத்திற்கும் முற்றிலும் பொருந்தும் வண்ணம் விளங்குவதை இலக்குவனார் எடுத்தியம்பும் கருத்து இக் கட்டுரையில் நயமுற நவிலப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறள் எந்நாட்டவர்க்கும் எக்காலத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய சிறப்பு மிக்கது. எனினும் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதுவோர்கள் அல்லது விளக்கம் தருபவர்கள் முன்னோர் தெரிவித்து வழி வழியே வந்த விளக்கங்களையே தத்தம் நடைகளில் விளக்குகின்றனர்.

மாறுபட்ட கருத்தாக இருப்பின் மாறுபட்டு உரை தந்த முன்னோர் வழி வந்த கருத்தாகத்தான் பெரும்பாலும் இருக்கும். அங்கும் இங்குமாக மாறுபட்டு அமைவன சிலவே.

ஆனால் திருக்குறள் அறிஞர் பேராசிரியர் முனைவர் சி.இலக்குவனார் அறிவியல் நோக்கிலும் இக்காலச் சூழலுக்கேற்பவும் திருக்குறட்பாக்களுக்கு விளக்கம் தந்துள்ளார்.

அவற்றில் ஒன்றையே இங்கே பார்க்கப் போகிறோம். திருக்குறளின் பெருமைக்கும் அதை உணர்த்தும் இலக்குவனாரின் உரை அருமைக்கும் ஒரு சான்றாக இஃது அமையும்.

திருவள்ளுவர் வழங்கியுள்ள அனைத்துக் குறட்பாக்களும் அனைவரும் பின்பற்றப்பட வேண்டியனவே என்றாலும் சில குறட்பாக்கள் சில துறையினருக்கும் சில குறட்பாக்கள் சில மாந்தருக்கும் மிகவும் இன்றியமையாதனவாக இருக்கும்.

அரசியலாளர்களுக்குப் பொருட்பால் முழுமையும் வழிகாட்டியாக அமைகின்றது. அவற்றுள் அரசியல் பிரிவில் உள்ள 25 அதிகாரங்களும் அமைச்சியல் பிரிவில் உள்ள 10 அதிகாரங்களும்

மிகவும் கருத்துடன் அறிந்து அரசியலில் ஈடுபட்டுள்ளோரும் ஆட்சியாளரும் அறிந்து பின்பற்றப்பட வேண்டியவை.

வெற்றியும் தோல்வியும் நிறைந்த அரசியல் உலகில் அரசியலாளர்கள் வழிகாட்டியாகக் கொள்ளவேண்டிய ஒரு திருக்குறட்பாவைப் பேரா.சி.இலக்குவனார் வலியுறுத்துகிறார்.

இடுக்கண் அழியாமை அதிகாரத்தில் உள்ள திருக்குறள் அது.

இடுக்கணழியாமை என்பது முயற்சியில் பொருளிழப்பு, மெய் வருத்தம், தோல்வி போன்ற துன்பங்கள் வந்த பொழுது, அதற்கு மனங்கலங்காமையைக் குறிக்கும் என அறிஞர்கள் விளக்குகின்றனர். இவ்வதிகாரத்தின் 6 ஆவது குறள்; மொத்தத்தில் 626 ஆவது குறள் வருமாறு:

அற்றேம்என்று அல்லற் படுபவோ? பெற்றேம்என்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர்.

இக்குறட்பாவிற்கு அறிஞர் சிலர் தரும் விளக்கங்கள் வருமாறு…

மணக்குடவர் உரை: பொருளற்றேமென்று இரங்கித் துன்பமுறார், அதனைப் பெற்றோமென்று போற்றி வைத்தலை நன்றென்று தெளியாதவர். இது பொருட்கேட்டினால் வருந்துன்பத்திற்கு அழியாதாரைக் கூறிற்று.

பரிமேலழகர் உரை: அற்றேம் என்று அல்லற்படுபவோ - வறுமைக் காலத்து யாம் வறியமாயினேம் என்று மனத்தால் துயருழப்பாரோ; பெற்றேம் என்று ஓம்புதல் தேற்றாதவர் - செல்வக்காலத்து இது பெற்றேம் என்று இவறுதலை யறியாதார்?

மு.வரதராசன் விளக்கம்: செல்வம் வந்த போது இதைப்பெற்றோமே என்று பற்றுக்கொண்டு காத்தறியாதவர் வறுமை வந்தபோது இழந்தோமே என்று அல்லல்படுவரோ.

பாவாணர் உரை: பெற்றேம் என்று ஓம்புதல் தேற்றாதவர் - செல்வக் காலத்தில் யாம் இது பெற்றேமென்று மகிழ்ந்து கையமுத்தங் கொண்டு அதைக் காத்துக் கொள்ளுதலை அறியாதார்; அற்றேம் என்று அல்லல் படுபவோ - வறுமைக் காலத்தில் யாம் செல்வத்தை யிழந்தேமென்று துயரப்படுவரோ? படார்.

வ.சுப.மாணிக்கம் உரை: செல்வம் வந்தபோது பற்றற்று இருப்பவர் போனபோது துயரப் படுவாரோ?

கலைஞர் உரை: இத்தனை வளத்தையும் பெற்றுள்ளோமேயென்று மகிழ்ந்து அதைக் காத்திட வேண்டுமென்று கருதாதவர்கள் அந்த வளத்தை இழக்க நேரிடும்போது மட்டும் அதற்காகத் துவண்டு போய் விடுவார்களா?

ஆனால் திருக்குறள் அறிஞர் பேரா.சி.இலக்குவனார் அனைவரிடமிருந்தும் மாறுபட்டுக் காலத்திற்குத் தேவையான விளக்கம் அளிக்கிறார். அவரது விளக்கம் வருமாறு:

பெற்றேம்-என்று அரசியல் பதவிகளை அடைந்து விட்டோம் என்று கருதி, ஓம்புதல்-அவற்றைத் தம்மினின்றும் நீங்காமல் காத்தலை, தேற்றாதவர் - தெளிந்து அறியாதவர், அற்றேம் என்று - அவை தம்மைவிட்டு நீங்கிய காலத்தில் இழந்து விட்டோம் என்று, அல்லல்படுபவோ - துன்பப்படுவார்களோ? துன்பப்பட்டார்.

அரசியல் பதவிகளைப் பெற்றுப் பணியாற்றுங்கால் உண்டாகும் இடர்ப்பாடுகளை எவ்வாறு வெல்ல வேண்டும் என்று முதல் ஒன்பது குறட்பாக்களிலும் கூறி, அப்பதவிகளை இழந்த ஞான்று உண்டாகும் உளத்துயரை மாற்றுவதற்கு வழி இக்கடைசிக் குறட்பாவில் கூறுகின்றார்.

பதவிக் காலத்தில் உண்டாகும் இடையூறுகளை, பதவி பெற்றுள்ள மகிழ்ச்சியாலும், பதவியால் பெற்றுள்ள செல்வாக்கினாலும், மக்கட்குத் தொண்டாற்றுகின்றோமே என்ற உணர்ச்சி இன்பத்தானும் மாற்றுதல் எளிது.

பெற்ற பதவிகளை இழக்கும் காலத்தில் உண்டாகும் துன்பத்தை வெல்லுதல் எல்லோராலும் முடியாது. அரசியல் பதவிகளைப் பெறுவதிலும் அவற்றைக் காப்பதிலுமே அரசியல் தலைவர்கள் கருத்தைச் செலுத்திக் காலங்கழிக்கின்றனர்.

அவர்கள் பதவிகளைப் பெறுங்காலத்தில் பெரு மகிழ்வும், அவற்றை இழக்குங்காலத்தில் பெருந்துன்பமும் அடைகின்றனர். பதவிகள் மக்கட்குத் தொண்டாற்ற வாய்ப்பளிக்கும் நிலைகளே என்று கருதித் தொண்டாற்றுபவர்கள், அப்பதவிகளில் என்றும் இருக்க

வேண்டுமென்று விரும்பமாட்டார்கள். பதவிகள் தம்மை அகன்ற காலத்து வருந்தமாட்டார்கள்.

அரசியல் தொண்டில் ஈடுபடுபவர்கள் இக்குறட்பாவை என்றும் உள்ளத்தில் பொறித்து வைத்துக் கொள்வார்களாக!

உயர் பதவிகள் கிட்டிய காலத்தில் உள்ளம் மகிழாதும் உயர் பதவிகளை விட்ட காலத்தில் உள்ளம் வருந்தாதும் இருத்தலே உணமைத் தொண்டர் இயல்பு.

(இலக்குவம் : வள்ளுவர் வகுத்த அரசியல்: பக்கம் 734)

அரசியல் தொண்டில் ஈடுபடுபவர்கள் உள்ளத்தில் பதிக்க வேண்டிய குறளாக இதனை விளக்குகிறார். வந்துபோகும் செல்வச் சூழலில் இருக்க வேண்டிய மன உறுதியை அனைவரும் விளக்குகின்றனர்.

ஆனால் பேரா.சி.இலக்குவனாரோ பதவி வரும்பொழுதும் போகும் பொழுதும் இருக்க வேண்டிய மனநிலையை விளக்குகிறார்.

பதவிகளைப் பெறுவதையும் நிலையாகப் பதவிகளில் இருப்பதையும் இலக்காகக் கொண்டு அரசியல் தலைவர்கள் செயல்படுகின்றனர். தொண்டாற்றுவதையே இலக்காகக் கொண்டு செயல்பட்டால் துன்புறும் சூழல் வராது என்கிறார் பேரா.சி.இலக்குவனார். அவர் தந்துள்ள விளக்கத்திற்கு மேல் கூறுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

இக்குறளை இலக்காகக் கொண்டு அரசியலில் ஈடுபடுவோர் செயல்பட்டால் ஊழலில் ஈடுபட வாய்ப்பில்லை.